

Biuletyn Parafialny

Żory – Warszowice
Luty 2011 (nr 20)

Hasło miesiąca:

Stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych.

/Rz 8,21/

Powitanie

Pierwszy miesiąc nowego roku już za nami, świąteczna atmosfera jest już tylko wspomnieniem. Podsumowujemy to, co za nami, otwieramy nowe rozdziały naszego życia i z nadzieją patrzymy w przyszłość. W lutowym numerze Biuletynu znajdziemy pierwszą część wspomnień ks. proboszcza Tadeusza Makuli z jesiennej podróży do Brazylii, ordynacyjne przemówienie wikariusza naszych parafii, ks. Marcina Liberackiego, przegląd wydarzeń parafialnych i ogłoszenia. Zachęcam do lektury

SS

Brazylijskie wspomnienia cz. I

Podróż studyjna do Brazylii z okazji 100-lecia OBRA GUSTAVO ADOLFO.

W dniach od 12 do 26.10.2010r. przebywaliśmy wraz z innymi przedstawicielami europejskich stowarzyszeń Gustawa Adolfa wśród naszych braci ewangelików w Brazylii. Są oni głównie potomkami przybywających od 1824r. imigrantów niemieckich, którzy zauroczeni klimatem i przyrodą oraz możliwością szybkiego podniesienia standardu życia osiedlali się tam nagminnie, karczowali tamtejsze tereny, powiększając swoje gospodarstwa i pisali do Niemiec: „*żyjemy tu jak książęta i jemy tylko mięso*”. Takie wiadomości powodowały napływ wielu tysięcy żyjących w niedostatku rodzin niemieckich, które przywoziły swoją kulturę, religię, styl życia, i po dzień dzisiejszy je zachowują i pielęgnują. Spotkaliśmy ludzi, którzy w siódmym pokoleniu mówią po niemiecku. W czasie tej wizyty nie zwiedzaliśmy słynnych plaż brazylijskich, nie byliśmy w Rio, ani na safari, ale poznawaliśmy życie przeciętnych rodzin brazylijskich, mieszkając w ich domach, uczestnicząc w ich codziennym życiu, biorąc udział w spotkaniach parafialnych, nabożeństwach, konsultacjach, Synodzie Kościoła – IGREJA EVANGELICA DE CONFISSAO LUTERANA NO BRASIL czy wreszcie w obchodach 100-lecia OBRA GUSTAVO ADOLFO.

Po prawie 12 godz. lotu wylądowaliśmy na lotnisku w San Paulo skąd musieliśmy się przemieścić następnym samolotem na północ do Cuiaby. Tam czekał na nas biskup diecezji Mato Grosso, który przedstawił nam naszą przewodniczkę panią pastor Dimuth M. Bauchspiess. Zwiedzaliśmy z nią parafie diecezji Mato Grosso, w których poszczególne projekty zostały dofinansowane przez organizację Gustawa Adolfa. Wszędzie czekali na nas przedstawiciele tych parafii, wspólnie omawialiśmy problemy, cele i zamierzenia, jakie przed nami stoją. Pokazano nam również olbrzymią farmę (1800ha), gdzie uprawia się kukurydzę i soję, a w porze deszczowej ryż. Była tam też hodowla krów i byków. Zwiedzaliśmy plantację karczunku, papai, mango, ananasa, bambusa i manioku, czyli czegoś w rodzaju ziemniaków, bulwy podobne do dali. Aż dotarliśmy do Synop, najbardziej na północ wysuniętego miasta tej diecezji (400 mil od Cuiaby, koło 10 równoleżnika półkuli południowej). Było tam bardzo gorąco, bowiem w tym czasie słońce pada prostopadle na Równik i zbliża się na południe, a więc u nich była wiosna, podczas gdy u nas środek jesieni. W mieście tym w skromnym baraku przywitała nas spora grupa rozśpiewanych dzieci, które w wzruszający sposób pokazywały radość z przynależności do grona dzieci Bożych. Jak się później okazało Kościół podjął tam pracę z dziećmi z ulicy, które żyją w skrajnych warunkach, bowiem rodzice nie interesują się nimi czy to na skutek alkoholizmu czy też zaniedbania i nędzy. Trzeba zaznaczyć,

Brazylia

To największy kraj Ameryki Płd. (zajmuje niemal połowę powierzchni kontynentu) i piąty największy kraj świata. Zajmuje też piąte miejsce, jeśli chodzi o liczbę ludności. Większość Brazylijczyków to katolicy, ale w ostatnim dziesięcioleciu najintensywniej rozwijają się wspólnoty protestanckie.

że Brazylia jest krajem olbrzymich kontrastów, a 1/3 ludności żyje poniżej granicy ubóstwa. Pokazano nam tam realizację projektu (Projekts Jardim America) budowy centrum dla pracy z dziećmi ulicy, współfinansowanego również przez GAW (Gustav-Adolf Werk), gdzie dzieci te będą mogły otrzymać posiłek i brać udział w zajęciach dla nich organizowanych. *cmd.*

TM

6 stycznia w warszawskim kościele św. Trójcy miała miejsce ordynacja czterech duchownych naszego kościoła, w tym praktykanta parafii w Żorach i Warszowicach, Marcina Liberackiego. W Biuletynie fragmenty mowy ordynacyjnej naszego wikariusza wygłoszonej w tym szczególnym dniu:

„Powiadam wam: Większa będzie radość w niebie z jednego grzesznika, który się upamięta, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują upamiętania”

/Łk15,7/

Długo zastanawiałem się, jaką formę ma mieć moje przemówienie. Czy mają to być podziękowania, czy może rozważanie wybranego przeze mnie tekstu biblijnego? Ostatecznie zdecydowałem się na połączenie dwóch form. Dlatego też chciałbym podziękować wszystkim tym, którzy byli przy mnie w mojej drodze, by zostać duchownym ewangelickim oraz wspierali mnie w tej decyzji. Chciałbym podziękować moim rodzicom, a szczególnie mamie za to, że była zawsze przy mnie, kiedy tego potrzebowałem i mogłem na nią liczyć oraz wszystkim moim bliskim, którzy mnie wspierali i opiekunom moich praktyk, którzy robili wszystko, aby mnie ukształtować na dobrego duszpasterza.

Druga część mojego przemówienia to będą życzenia, ale życzenia oparte na wybranym przeze mnie wersecie. Życzenia może trochę egoistyczne, bo skierowane do Was, ale odnoszące się do mojej osoby. Mianowicie życzyłbym sobie, abyście nadal przy mnie trwali, wspierali mnie i modlili się o moją służbę dla Pana i dla ludzi. Żebym był duszpasterzem odważnym, takim który nie boi się pozostawić, tych którzy wierzą w poszukiwaniu, tego jednego grzesznika aby przyprowadzić go na łono Kościoła. (...)

Werset, który wybrałem jest dla mnie ważny, gdyż pokazuje jak bardzo Bóg kocha ludzi. Jest On w stanie pozostawić 99 sprawiedliwych, aby odnaleźć jednego grzesznika. To uświadamia nam, jak różne są drogi prowadzące nas do Boga. Patrząc na nas czterech myślę, że widzimy cztery różne drogi. Tak i nasza służba nie będzie taka sama i nie będziemy mogli rozmawiać z każdym człowiekiem w ten sam sposób, ale będziemy musieli się nauczyć podchodzić do każdego człowieka indywidualnie. Bo nie mamy ludzi od Pana odstraszać, ale przyprowadzać ich przed oblicze Miłującego i Łaskawego, który kocha wszystkich bez wyjątku. Naszą ludzką wadą jest to, że jeżeli obdarzamy kogoś uczuciem to chcemy żeby ten ktoś nasze uczucie odwzajemnił, często też oceniamy ludzi po wyglądzie i nie chcemy z niektórymi mieć nic do czynienia. Bóg, daje jednak nam zupełnie inny przykład. On kocha nas grzesznych ludzi bezwarunkowo, nie patrzy z góry i nie ocenia. On nas po prostu kocha i chce, aby każdy powierzył mu swoje życie. Naszym zadaniem, jako duchownych, jest właśnie te prawdę ludziom uzmysłowić i otworzyć ich serca, oczy i myśli na Boga.

Mam jeszcze jedno życzenie a można powiedzieć, że nawet prośbę, abyście po latach, kiedy być może zapomnę o dzisiejszym przemówieniu, przypomnieli mi je. Żebym nie zapomniał, kto w moim życiu, ale też w życiu każdego człowieka, powinien być najważniejszy. Aby nigdy nie zapomniał, że jeżeli żyję, dla Boga żyję, a jeżeli podjąłem się służby Bogu, to żebym pamiętał, iż mam służyć Bogu i ludziom, najlepiej jak potrafię i z całych moich sił.

ML

Przegląd wydarzeń parafialnych

- ❖ 15 stycznia w Żorach odbył się ślub Ewy i Adama Lipus. Małżonkom życzymy prowadzenia naszego Pana na wspólnej drodze życia.
- ❖ 23 stycznia w Żorach miało miejsce centralne nabożeństwo Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Kazanie wygłosił metropolita katowicki abp Damian Zimoń.

Ogłoszenia

- ☞ Nabożeństwa w lutym odbywają się w Warszowicach o godz. 8:00 i w Żorach o 9:15
- ☞ Próby **Chóru Parafialnego** w Żorach odbywają się w poniedziałki o godz. 17:00. Zapraszamy!
- ☞ Zapraszamy na **Spotkanie z Biblią**, które odbędzie się we wtorek, 22 lutego o godz. 17:00 w Żorach
- ☞ **Solenizantom i jubilatom** świętującym w lutym życzymy Bożej opieki na dalsze lata.
- ☞ Diakonia i Centrum Misji i Ewangelizacji to niektóre organizacje, na które możemy odpisać **1%** naszego podatku

Organizacja	Centrum Misji i Ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej	Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej	Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne
Numer KRS:	0000225011	0000260697	0000001366

Pamiętajmy o możliwości odpisania 1% naszego podatku przy rozliczeniu rocznym. Dla nas to tylko 1 rubryka więcej, dla organizacji środki na prowadzenie skutecznej działalności.